

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 grudnia 2018r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Agnieszka Wachlaczenko

Protokolant st. sekretarz sądowy Agnieszka Dębowa

przy udziale Prokuratora---

po rozpoznaniu dnia 09.05.2017r., 06.06.2017r., 05.09.2017r., 17.10.2017r., 28.11.2018r., 23.01.2018r., 02.03.2018r., 23.04.2018r., 18.09.2018r., 23.10.2018r., 06.11.2018r., 10.12.2018r.

sprawy

1. T. G. (1), s. L. i M. zd. J., ur. 23 maja 1975r. w K.

oskarżonego o to, że:

I. w okresie od 20 sierpnia 2015 roku do 17 listopada 2015 roku w K. województwa (...), działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, działając wspólnie i w porozumieniu z J. J. (2), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem Grupę (...) w ten sposób, że będąc pracownikiem lombardu świadomie zawyżał wartość przyjmowanych od J. J. (2) pod zastaw różnych towarów, m.in. elektronarzędzi, za które przekazywał mu pieniądze w wysokości wielokrotnie przekraczającej wartość rynkową zastawianych rzeczy, czym spowodował straty w łącznej wysokości 16.150 zł na szkodę Grupa (...)

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

2. J. J. (2), s. T. i E. zd. J., ur. (...) w K.

oskarżonego o to, że:

II. w okresie od 20 sierpnia 2015 roku do 17 listopada 2015 roku w K. województwa (...), działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, działając wspólnie i w porozumieniu z T. G. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem Grupę (...) w ten sposób, że będąc pracownikiem lombardu świadomie zawyżał wartość przyjmowanych od J. J. (2) pod zastaw różnych towarów, m.in. elektronarzędzi, za które przekazywał mu pieniądze w wysokości wielokrotnie przekraczającej wartość rynkową zastawianych rzeczy, czym spowodował straty w łącznej wysokości 16.150 zł na szkodę Grupa (...)

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

1. uznaje oskarżonego T. G. (1) i J. J. (2) za winnych zarzucanych im czynów wyczerpujących dyspozycję art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., przyjmując, iż kwota szkody wyniosła 12.150 złotych i za ten czyn na podstawie art. 37a k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. wymierza każdemu z nich kary po 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość każdej stawki na kwotę 10 (dziesięć) zł;

2. na podstawie art. 46 § 1 k.k. zobowiązuje oskarżonych T. G. (1) i J. J. (2) do solidarnego naprawienia szkody przez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego K. G. kwoty 12.150 (dwunastu tysięcy stu pięćdziesięciu) zł;

3. zasądza od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa kwoty po 500 (pięćset) zł tytułem częściowego zwrotu kosztów sądowych zwalniając oskarżonych od obowiązku ponoszenia kosztów w pozostałej części i obciążając nimi Skarb Państwa.

SSR Agnieszka Wachlaczenko

II K 785/16

UZASADNIENIE

Oskarżony T. G. (1) od 21 grudnia 2015 r. był pracownikiem obsługi lombardu prowadzonego przez K. G. pod firmą Grupa (...). Obowiązki oskarżonego polegały na przyjmowaniu towaru od klientów, wycenianie go, zawieranie umów pożyczek pod zastaw. Przy przyjęciu do pracy oskarżony został przeszkolony w ten sposób, że objaśniono mu zasady udzielania pożyczek i wyceny przedmiotów, był też obserwatorem pracy innych pracowników. W późniejszym okresie również przyuczał nowych pracowników. Oskarżony miał w pracy stały dostęp do stron internetowych na podstawie których dokonywał wyceny przedmiotów (dowód: umowa o pracę – k. 5, notatki – k. 9, wyjaśnienia T. G. (1) – k. 97, 163- 164, zeznania M. A. – k. 185, zeznania M. K. – k. 193).

Jednym ze stałych klientów lombardu był J. J. (2). Przez wiele miesięcy zastawiał w lombardzie różne przedmioty a następnie zwracał pożyczki. Do dnia 17 marca 2015 r. prowadził działalność gospodarczą. Od dnia 20 sierpnia 2015 r. T. G. (1) zaczął udzielać mu pożyczek pod zastaw zawyżając wartość przedmiotów przyniesionych przez J. J. (2) do lombardu. Przedmioty zastawione przez J. J. (2) w omawianym okresie miały łączną szacunkową wartość 6 195 zł podczas gdy T. G. (1) faktycznie wypłacił mu kwotę 18.214 zł, z czego w wyniku sprzedaży pokrzywdzony odzyskał 6064 zł (dowód: wydruk z (...) k. 50, opinia – k. 73, umowy – k. 184, zeznania T. C. – k. 185-186, K. G. – k 173-174, kopia paragonów - k. 348-350).

Pod presją pracodawcy oskarżony T. G. (1) zobowiązał się do zwrotu 18.000 zł pokrzywdzonemu (dowód: oświadczenie – k. 10, częściowo wyjaśnienia oskarżonego T. G. (1) – k. 97).

Oskarżony **T. G. (1)** ma 43 lata. Ma wykształcenie średnie. Pracuje i zarabia ok. 1900 zł miesięcznie. Nie ma majątku większej wartości. Jest żonaty, na utrzymaniu ma jedno dziecko. Nie był karany (dane osobowe – k.96,163 karta karna – k. 85).

Oskarżony **J. J. (2)** ma 37 lat. ma wykształcenie zawodowe. Jest bezrobotny utrzymuje się z zasiłku w kwocie 500 zł. Nie ma majątku większej wartości. Na utrzymaniu ma dwoje dzieci i bezrobotną konkubinę. Był karany (dane osobowe – k. 108, k. 87-88).

T. G. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i zaprzeczył aby zawyżał wyceny przynoszonych przez J. J. (2) przedmiotów. Przyznał natomiast, że wypłacał J. J. (2) pieniądze w kwotach wyższych niż wynikających z otrzymanych wcześniej instrukcji. W postępowaniu przygotowawczym oskarżony wyjaśnił, że wiedział, że powinien udzielać kredytów w wysokości do 40 procent wartości zastawianego towaru, jednak J. J. (2) powiedział mu, że ma problemy rodzinne, ma chorą matkę. Z tego powodu udzielał mu zawyżonych pożyczek oraz kilkakrotnie przekazał pieniądze bez zawarcia kolejnej umowy nie informując o tym pracodawcy.

J. J. (2) nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i zaprzeczył aby brał udział w zarzucanym mu procederze. Przyznał, że opowiadał T. G. (1) o swojej sytuacji życiowej jednak była to normalna „życiowa” rozmowa.

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego T. G. (1) jakoby nie przekazywał większych niż wynikało to z instrukcji pracodawcy kwot J. J. (2). Wynika to wprost z kwot wartości przedmiotów wskazanych w treści umów zawartych przez oskarżonego z J. J. (2) w okresie od 20 sierpnia 2015 r. do 17 listopada 2015 r. i porównania tych kwot z wartością rynkową zastawionych przedmiotów. Jest to wartość szacunkowa, ale znacznie odbiegająca od przyjętej przez oskarżonego. Wyniki tego porównania wskazują, iż oskarżony T. G. (1) nie ustalał wartości przedmiotów rzetelnie. Jak

sam podał zaczął tak postępować z uwagi na rozmowę z J. J. (2) dotyczącą jego sytuacji życiowej. Dlatego też Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom J. J. (2), jakoby jego rozmowa z oskarżonym T. G. była zwykłą rozmową pozbawioną ukrytych intencji. Z treści każdej opinii wynika, iż szacunkowa wartość sprzętu zastawionego przez J. J. (2) została znacznie zawyżona. Dla potrzeb niniejszego postępowania Sąd przyjął najkorzystniejszą dla oskarżonych opinię – wskazującą na najwyższą wartość zastawionych rzeczy. Zeznania pokrzywdzonego K. G. znajdują potwierdzenie zarówno w treści opinii sporządzonych na potrzeby postępowania, treści umów zawartych z J. J. (2), jak również w dokumentach obrazujących za jaką cenę przedmioty zostały następnie sprzedane.

Sąd dał wiarę pozostałym zgromadzonym w sprawie dokumentom, uznając je za autentyczne.

Zgodnie z treścią art. 286 § 1 k.k. karze podlega ten, kto w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadza inną osobę do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem za pomocą wprowadzenia jej w błąd.

Wobec zgodnego stanowiska oskarżonych, iż nigdy nie wchodzili w żadne porozumienie należy przytoczyć stanowisko Sądu Najwyższego zawarte w postanowieniu z 17 września 2008 r. (III K 274/08 KZS 2009, Nr 1, poz. 19), że przypisanie przestępstwa w postaci współsprawstwa oznacza "odpowiedzialność karną za wspólne działanie, choćby sprawca sam nie wypełnił znamion przypisanego czynu, jeżeli tylko działanie innych akceptował i w nim uczestniczył". Zawarcie porozumienia nie jest równoznaczne ze szczegółowym uzgodnieniem każdego elementu zachowania, podziału ról, itp. Istotne, aby zmowa obejmowała zgodę na realizację wszystkich znamion przestępstwa (zob. wyr. SA we Wrocławiu z 27.8.2015 r., II AKa 197/15 L.). Jak wynika z zebranego materiału dowodowego oskarżony T. G. (1) miał świadomość sytuacji oskarżonego J. J. (2), gdyż podjął swoje działania po rozmowie z nim na ten temat. Z racji doświadczenia zawodowego – w lombardzie pracował od dłuższego czasu, miał świadomość, iż działalność ta jest obarczona dużym ryzykiem, a klienci zazwyczaj korzystają z usług lombardu ponieważ nie posiadają zdolności kredytowej umożliwiającej im zaciągnięcie, choćby niewielkiego kredytu z niedużym oprocentowaniem. Natomiast oskarżony J. J. (2) również musiał znać rzeczywistą wartość sprzętu przynieszonego do lombardu, ponieważ każdy klient chce uzyskać jak największą kwotę pożyczki. Wykorzystując fakt, iż pracodawca nie przeprowadzał szczegółowych kontroli często, T. G. (1) zawyżając wyceny przedmiotów przynoszonych przez J. J. (2) niekorzystnie rozporządził majątkiem należącym do K. G.. Kwota szkody wyniosła 12.150 zł. Wymieniona kwota to różnica pomiędzy sumą kwot przekazanych oskarżonemu J. J. (2) a kwotą uzyskaną ze sprzedaży przedmiotów.

Oskarżeni dopuścili się zarzucanego im czynu umyślnie z zamiarem bezpośrednim. Godzili w cudzą własność. Oskarżony T. G. (1) wykorzystał zaufanie pracodawcy. Oskarżeni nie naprawili szkody. Społeczną szkodliwość czynu Sąd ocenił jako sporą.

Wymierzając karę oskarżonemu T. G. (1) Sąd jako okoliczność łagodzącą potraktował jego uprzednią niekaralność, jako okoliczność obciążającą fakt, iż to właśnie jego działania umożliwiły ten proceder. Okolicznością obciążającą oskarżonego J. J. (2) jest jego uprzednią karalność. Sąd kierując się dyrektywami zawartymi w art. 53 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu kary 150 stawek dziennych grzywny ustalając stawkę na kwotę 10 zł. Na podstawie art. 46 § 1 k.k. Sąd nałożył na oskarżonych obowiązek solidarnego naprawienia szkody w ustalonej kwocie 12.150 zł.

Z uwagi na sytuację majątkową oskarżonych, Sąd obciążył ich częścią kosztów sądowych – art. 624 § 1 k.p.k.

SSR Agnieszka Wachłaczko